

Ελένη Λεοντοπούλου (+ 1970)

Η Ελένη Λεοντοπούλου είχε αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή της στην εξυπηρέτηση των Ελλήνων φιλοτελιστών και την υποβοήθηση της προαγωγής των συλλεκτικών τους ενδιαφερόντων.

Στον οργανωμένο φιλοτελισμό προσήλθε το 1937, εγγραφόμενη ως μέλος της ΕΦΕ. Το 1947 εκλέχτηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας, στο οποίο παρέμεινε – επανεκλεγόμενη συνεχώς – μέχρι τον θάνατό της, το 1970.

Όταν ανέλαβε το αξίωμα της εφόρου των τευχιδίων, αποδείχτηκε αναντικατάστατη. Δεν ήταν δυνατό να νοηθεί η αίθουσα των συναλλαγών του Εντευκτηρίου της Ε.Φ.Ε. χωρίς το άγρυπνο βλέμμα και την καθοδήγηση της Ελένης Λεοντοπούλου.

Από συλλεκτικής πλευράς, διέθετε συλλογή ελληνικών και ευρωπαϊκών γραμματοσήμων. Ειδικευόταν στα γερμανικά γραμματόσημα, αλλά και στις ελληνικές σφραγίδες διαφόρων τύπων.

Διατηρούσε εκτεταμένη αλληλογραφία με ανταποκριτές στο εξωτερικό, και με την ευσυνειδησία, που τη διέκρινε, θεωρούσε υποχρέωσή της να αφιερώνει πολύ χρόνο στην αναζήτηση και ανεύρεση των γραμματοσήμων, φακέλων ή σφραγίδων, που της ζητούσαν οι φιλοτελιστές ανταποκριτές της. Η φήμη της ως ικανής να βρίσκει τα πάντα ήταν τόσο εκτεταμένη, ώστε κάποτε ένας Γερμανός συλλέκτης της ζήτησε να του βρει και να του αποστείλει φωτοτυπία του φύλλου της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως στο οποίο δημοσιεύτηκε ο πρώτος περί γραμματοσήμων Νόμος του 1855 του Βασιλέως Όθωνος. Και η Ελένη Λεοντοπούλου κατόρθωσε να το εντοπίσει, να το φωτογραφίσει και να το αποστείλει στον ανταποκριτή της, σε μια εποχή που δεν υπήρχαν ευκόλως προσβάσιμα αρχεία.

Από το πλαίσιο των εντόνων φιλοτελικών απασχολήσεών της δεν μπορούσε να λείπει και η φιλοτελική μελέτη. Κατά τη διάρκεια της κατοχής (1941 – 43) μετέφρασε από τα γερμανικά, τα οποία γνώριζε απταίστως, τη μελέτη του Ernst Hartmann για τις εκδόσεις των Σαμακών Ταχυδρομείων.

Με τη διαθήκη της, τέλος, η Ελένη Λεοντοπούλου κληροδότησε στην αγαπημένη της ΕΦΕ όλες τις συλλογές της με την εντολή να χρησιμοποιηθεί το τίμημα από την εκποίησή τους για την επέκταση των γραφείων της Εταιρείας. Πολύ σύντομα η επιθυμία της εκπληρώθηκε, καθώς η ΕΦΕ προχώρησε στην αγορά ενός ακόμη γραφείου στο ίδιο κτίριο, ακριβώς απέναντι από την κεντρική αίθουσα συγκέντρωσης των μελών της, το οποίο ονόμασε «αίθουσα Ελένης Λεοντοπούλου». Παράλληλα ανήρτησε και το πορτραίτο της (έργο Ν. Ατζαρίτη), στον κεντρικό χώρο, όπου επί δεκαετίες δέσποζαν η ίδια και τα τευχίδιά της.

ΠΗΓΗ: «ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ», τεύχος 420 / Μάρτιος – Απρίλιος 1970

Νικ. Ατζαρίτη:
Ελένη Λεοντοπούλου
Ελαιογραφία

Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία.
Κεντρική αίθουσα.